

1798

K. S. Eesti Ma-Rahwa

KALENDER

eht

Täht - N a m a t

1 7 9 8.

Nasta peäle, pärrast meie

Isanda J. E. J. K. K. K.
Sündimist.

Tallinnas

Krällitud Lindworse Kirjodega.

Värrast sedda kallist Jesusse Kristusse
fundimist, on tammawo se 1798. aasta.

Värrast ma-ilma lomist " " 5746

Värrast Luterusse õige usso ülles-
wõtmist " " " " 282

Värrast wanna katko " " 141

Värrast sedda kui wäggi Pranburgi
läks " " " " 120

Värrast sedda kui Toompä põllend 114

Värrast sedda sure näha hakkatust 103

Värrast teist katko " " " " 88

Värrast meie armolissema Keisri ja
Sure Herra Paul Petrowits
fundimist " " " " 44

Värrast sedda kui ta hakkand wallit
sema " " " " " "

Pü. wa = Päwa Mare . C.

Zoulo = ja Wastla = päwa wahhel,
on 6 Maddalat ja Päwa.

Märkide selletaminne.

Noor fu.

Esminenne werendel.

Täis fu.

Wimne werendel.

Hea aadrit lasta.

Hea kuppõ lasta.

Hea arstir:isse rohto wõtta.

Hea kuumada ning istutada.

Hea lapsi wõbrutada.

Sedda, mis pitkaliste peab kasmama.

Hea puid raiuda hõne tarwis.

Abjo tarwis.

p. parrast.

p. l. parrast loukat.

e. l. enne loukat.

p. Pühha.

ANNAKUS

Meðri = Ku.

Krisusse Umberleifamss.		Luk. 2, 21.
1 Rede	Meðri. P.	Viðt. Sammal!
2 Loupááw	Ubel Get	Kúls
JESUS Egiptusse maal.		Matt. 2, 13.
3 Púhhap.	P. p. Meðri. P.	mad
4 Gómasp.	Enok	St
5 Teisipááw	Metusalem	mad
6 Restnáddal	3 Running. P.	☉ 2, 20. e. L.
7 Meljaspááw	Julianus	selge
8 Rede	Erart	† ^
9 Loupááw	Peatus	taenas
JESUS 12 aastat wanna.		Luk. 2, 41.
10 Púhhap.	P. p. 3. R. P.	Paarhi P.
11 Gómasp.	Erwain	ga.
12 Teisipááw	Kein	Lum
13 Restnáddal	Hilarius	me=
14 Meljasp.	Weliks	16, 58. e. L.
15 Rede	Tirik	saddo
16 Loupááw	Kristian	☉ ja

Sel Kuul on 31 Päwa.

Pulmad Kana = Liinas. Joann. 2, 1.

17 Pühhap.	2 P. p. 3. R. P. Ednisse P.	
18 Esmasp.	Swrain	♣
19 Teisipäaw	Sara	tuist.
20 Restnädal	Waal. Schest.	Wah =
21 Neljasp.	Neto	♣ 5. 2. 2.
22 Keede	Winsent	hel
23 Loupäaw	Lotta	päwa =

Wina = mäest. Matt. 20, 1.

24 Pühhap.	3. P. pä 3. R.	paist =
25 Esmasp.	Paawli Umb.	sed
26 Teisipäaw	Dolifarpus	Pä =
27 Restnädal	Krisostom	C 8. 46. p. 2.
28 Neljap.	Karel.	wad
29 Keede	Samuel	Kül =
30 Loupäaw	Udeland	† ♣

Külwi = Mehhest. Luuk. 8, 4

31 Pühhap.	4 P. p. 3. R. P.	maga.
------------	-------------------------	-------

JEDWUNNIGS

Kiünla = Ku.

1 Esmaspäärw	Pirrit <i>Kiünla P.</i>	Lummes tuis tules
2 Teisipäärw		
3 Kestnädal	Hanna	
4 Neljaspäärw	Veronika	☀ 9, 20. p. L.
5 Rede	Ugata	ga.
6 Loupäärw	Lio	↗

Pimme Tee: äres. Luk. 18, 31.

7 Pühhap.	Paast. Pühhap.	Ränge
8 Esmasp.	Wastla P.	tül
9 Teisipäärw	Luhla P.	mad
10 Kestnädal	Kolastila	Päwad:
11 Neljasp.	Ede	↗ ☀ selge
12 Rede	Eulalia	☾ 10, 21. p. L.
13 Loupäärw	Penigna	taew.

Kristusse kiusatamisest. Matt. 4, 1.

14 Pühhap.	1 P. Paastap.	Heits
15 Esmasp.	Wauстина	☀ lik
16 Teisipäärw	Juliana	tud

Sel Kuul on 28 Päwa.

17 Kestnâddai	Alexander	Ilmad:
18 Neljasp.	Konfordia	↘ wahhel
19 Kebe	Simon Apost.	✠ 2. so. c. 2.
20 Loupääw	Cigarius	☸ kange

manant: Daesest. Matt. 15, 21.

21 Pühhap.	2 P. Paastus	kilm.
22 Esmasp.	Peetri P.	Selged,
23 Teisipääw	Serenus	☸ tuul
24 Kestnâddai	Maddise P.	sed,
25 Neljasp.	M. storius	1a
26 Kebe	M. stor.	☸ 2. so. c. 2.
27 Loupääw	Leander	kilmad

Sest kes kurratist waawatud.

28 Pühhap.	3 P. Paastus	↘ Päwad,
------------	--------------	----------

MIXTUS.

Vaasto, Ku.

1 Esmaspääw	Albinus	Ränge
2 Teispääw	Medea	külma
3 Restnaddal	Eers	Ilmade
4 Neljasp.	Adrian	järrel
5 Kede	Angelus	☩ ☱ ☲ on
6 Loupääw	Kotwrid	☼ 3, 32. e. l.

3000 Mehhe Södtmissest Joann, 6, 1.

7 Pühhap.	4 P. Vaastus	3 selged
8 Esmasp.	Siprian	ja
9 Teispääw	Wirt. Pääw	pehmed
10 Restnaddal	Perpetua	Ilmad
11 Neljasp.	Konstantin	lota.
12 Kede	Krefor	Pääw
13 Loupääw	Ernestus	af

Jesus kiwwidega wissatud. Joann 8, 46.

14 Pühhap.	5 P. Vaastus	☾ 9, 50. e. l.
15 Esmasp.	Longinus	fab
16 Teispääw	Kert	↘

Sel Kuul on 31 Päwa.

17	Restnåddal	Druto	✕	fulla-
18	Neljasp.	Willemina		tama
19	Rede	Kabriel	⋯	
20	Loupääw	Paast Mar. P.		agga

Kristusse siöse: sditmissfest. Matt. 21, 1.

21	Pühhap.	6 P Paastus.	☉	0, 15. e. l.
22	Esmaasp.	Kawael		ooo
23	Teisipääw	Tiits	✕	†
24	Restnåddal	Kasimir		on
25	Neljasp.	Suur Neljas P.		kulmad.
26	Rede	Suur Rede.		Sulla
27	Loupääw	Kustaw		iim

Kristusse illestoumissfest. Mark. 16, 1.

28	Pühhap.	1 Pühha.		(4, 5. e. l.
29	Esmaasp.	Leine Pühha.		whs
30	Teisipääw	Kelmas Pühha.		maga.
31	Restnåddal	Detlaus	✕	†

APRIL 30. Järri = ehl Mahla = Ku.

1 Meljaspäärw	<i>Karjaliste P.</i>	Niis
2 Rede	Theoborn	leb,
3 Loupäärw	Berdimand	ud
Kiini-pandud Utsist. Joann 20, 19.		
4 Pühhap.	<i>P. p. Ullest. P.</i>	dused
5 Esmasp.	Maksim	☉ 7. 55 e. l.
6 Teisipäärw	Rölestin	Ilmad
7 Restnäädal	Naron	☸
8 Meljasp.	Liborius	wahhel
9 Rede	Bogislaus	Lummes
10 Loupäärw	Leo	☸ †

yeast karjalstest, Joann. 10, 12.

11 Pühhap.	<i>M. 2 P. p. R. III</i>	wahhel
12 Esmasp.	Etfeliei	☾ 5 40. p. l.
13 Teisipäärw	Serwasius	Wih=
14 Restnäädal	<i>Kiini P.</i>	mas
15 Meljasp.	Karin	faoqa.
16 Rede	Rudolw	Nende
17 Loupäärw	Hans	† ☉ ☸

Sel Kuul on 30 Päwa.

Ürrikesse aja pärrast Joann. 16, 16.

18 Pühhap.	<i>3 P. p. illest. P.</i>	järrel
19 Esmasp.	Timon	<i>8. 40. c. 1.</i>
20 Teisipäaw	Udolarius	sel-
21 Keßknáddal	Sulpisius	geb
22 Neljasp.	<i>Umo f. Päaw.</i>	tuul-
23 Rede	<i>Jari P.</i>	sed
24 Loupäaw	Albert	weillub

Kristusse är aminnemissest. Joann. 16, 5.

25 Pühhap.	<i>4 P. p. illest. P.</i>	ja
26 Esmasp.	Etsekias	<i>8. 4. p. 1.</i>
27 Teisipäaw	Indolw	
28 Keßknáddal	Klaus	wad
29 Neljasp.	<i>Kule f. Päaw.</i>	...
30 Rede	Reinmund	Ilwad.

Mäio = ehl Leht = Ru.

1 Loupääw	Wolbri Pääw	Range
Digest pallumisfest. Joann. 16, 23.		
2 Pühhapääw	3 P. p. VII. P	tul,
3 Esmasp.	Sigismund	niis=
4 Teisipääw	Kottard	☀ 9, 40. p. 1.
5 Keßnäddal	Susanna	ket
6 Neljaspääw	Gurr + Pääw.	wil=
7 Keede	Tanislaus	lud
8 Loupääw	Walerius	St=

Nõmustajast Joann. 15, 26.

9 Pühhap.	6 P. p. III. P	mad.
10 Esmasp.	Parnabas	Heit=
11 Teisipääw	Wiktorja	☾ II, p. 1.
12 Keßnäddal	Kert	☀ III ☀ li=
13 Neljasp.	Liberatus	lud
14 Keede	Sabina	Pääwab.
15 Loupääw	Sohwi	☀ Head

— — — — —

Hel Kuul on 31 Päwa.

	Pühhas Waimust, Joann. 14, 23.	
16 Pühhap.	Kelli: Pühhi	ja
17 Esmasp.	Leine Pühha	sojemad
18 Teisipäaw	Kolmas Pühha	3, 10. p. 1.
19 Kesknäddal	Potensia	Ilmad
20 Neljasp.	Pill	✕ ●
21 Kebe	Tesiderius	allas
22 Loupäaw	Emilia	wad

	JESUS ja Nikodemus, Joann. 3, 1.	
23 Pühhap.	3. 10. p. 1.	tulla,
24 Esmasp.	Pendiks	mir
25 Teisipäaw	Urban.	
26 Kesknäddal	Ester	3, 10. 2. 1.
27 Neljasp.	Deet	ristas
28 Kebe	Willem	mis
29 Loupäaw	Mart.	ses

	Mikkast Mehhest, Luk. 16, 19.	
30 Pühhap.	1 p. p. 3. a. 1. p. ga.	
31 Esmasp.	Wikand!	† ●

JUN JUS

Jaani = Ku.

1 Teisipääw	Kotskal	Willo,
2 Restnåddal	Hiskia	felged
3 Neljaspääw	Rasmus	☀ 8, 37. e. E.
4 Rede	Liso	foiad
5 Loupääw	Poniwasius	ja

Surest Shto:sõma:aiast, Luk. 14, 16.

6 Pühhap.	2 P. pr. 3. a. S. P.	kuwad
7 Esmasp.	Lukretsia	Ilmad.
8 Teisipääw	Medardus	^
9 Restnåddal	Pertram	Pilwsed
10 Neljasp.	Willemi Pääw.	☾ 3, 18. e. E.
11 Rede	Blawius	Päs
12 Loupääw	Pasilides	wad

Raddumid Lambast, Luk. 15, 1.

13 Pühhap.	3 P. pr. 3. a. S. P.	põra:
14 Esmasp.	Eliseus	† ☀ wad
15 Teisip.	Widi Pääw.	wihma
16 Restnåddal	Justina	pole,

Sel Ruul on 30 Päwa.

17 Neljasp.	Kreet	7. p. e. l. Luuine, felle
18 Kede	Nikander	
19 Loupääw	Kermasius	

Olge armolissed, Luk. 6, 36.

20 Pühhap.	<i>4. p. 3 a. S. P.</i>	järrel
21 Esmasp.	Rael	on
22 Teisipääw	Uhtasius	Mürriže
23 Kesknäddal	Vasilius	†
24 Neljasp.	<i>Sanni Päwa</i>	tamine
25 Kede	Kristiana	<i>8, 8. e. l.</i>
26 Loupääw	Jeremias	ne,

Rohkest kalla-sagist, Luk. 5, 1.

27 Pühhap.	<i>5. p. 3 a. S. P.</i>	kange
28 Esmasp.	Josua	wihmage
29 Teisipääw	<i>Peet Paawl. P.</i>	odata
30 Kesknäddal	Judit	† †

SULVUS.

Heima-Ru.

1 Meljasþáam	Leobald	Pea
2 Rede	Heima Mar. P.	☀ 5, 25. e. 2.
3 Louþáam	Kornelius.	

Variferide Diguðfest. Matt. 5, 20.

4 Þúhhap.	P. P. 3. a. J. P.	felge,
5 Esmasp.	Anselm	pea
6 Teisþáam	Hektor	♣
7 Restnáddal	Demetrius	pilw=
8 Meljasþáam	Trino	☾ 8, 21. e. 2.
9 Rede	Kilian	ne.
10 Louþáam	Israel	

4000 Wehhe söðmúðfest, Mark. 8, 1.

11 Þúhhap.	P. P. 3. a. J. P.	Wágga
12 Esmasp.	Hindrik	foiab
13 Teisþáam	Marrete P.	Þá=
14 Restnáddal	Vonawent	wad
15 Meljasp.	Apost. Sagg.	wih=
16 Rede	Anaust	☀ 8, 5. e. 2.
17 Louþáam	Aleksius	mata,

Sel Ruul on 31 Päwa.

Walle Prohmetidest, Matt. 7, 15.

18 Pühhap.	<i>P. p. 5. a. J. P.</i>	Selge
19 Esmasp.	Ruwina	taew,
20 Teisipääw	Elias	felle
21 Kesknäddal	Daniel	järrel
22 Neljasp.	Apollina	wihm
23 Kede	Karolina	mür
24 Loupääw	Kirsti	<i>C II, 50. p. L.</i>

Ulekohtifest Naia piddajast, Luk. 16, 1.

25 Pühhap.	<i>P. p. 3. a. J. P.</i>	rista
26 Esmasp.	Anno	misfe
27 Teisipääw	Marta	%
28 Kesknädda	Peadrifs	ga.
29 Neljasp.	<i>Olowl Pääw.</i>	
30 Kede	Ubdon	%
31 Loupääw	Kermann	

AUGUSTUS.

Leikasse = Ku.

Jerusalemma Liinna ärrarikmissfest Luk. 19, 41.		
1 Pühhapääw	10 P. p. 3. a. S. P.	☉ I, e. 2.
2 Esmaspääw	Eleasav	Pectri Wang.
3 Teisipääw	Judas	Selged
4 Kestnädal	Dominikus	ja
5 Neljaspääw	Eigenius	foiad.
6 Kebe	Tonatus	Ilmad.
7 Loupääw	Siriakus	☾ 3, 34. p. 2.

Wariserist ja Tölnarist, Luk. 18, 9.		
8 Pühhap.	71 P. p. 3. a. S. P.	Wahhel
9 Esmasp.	Romanus	✕ wihm,
10 Teisipääw	Lauritse P.	wahhel
11 Kestnädal	Herm	mürri-
12 Neljasp.	Eusebius	ta
13 Kebe	Klara	mins
14 Loupääw	Ello	ne.

Kurdist ja keletumast, Mark. 7, 31.		
15 Pühhap.	12 P. p. 30. S. P.	☉ II, 5. e. 2.
		Kulli Mar. P.

Sel Ruul on 31 Päeva.

16 Esmasp.	Jsaat	
17 Teisipääv	Leno	Poudo
18 Keßnädal	Sebald	Ilm,
19 Neljasp.	Rut	sojad
20 Kede	Wilibert	● öhtud,
21 Loupääv	Sakeus	● ✕

Preestrist ja Lewitist, Luk. 10, 23.

22 Pühhap.	<i>P. p. s. a. S. P.</i>	uddu
23 Esmasp.	Parababä	<i>C. 2. p. l.</i>
24 Teisipääv	<i>Periti P.</i>	sed
25 Keßnädal	Ludewit	∴ Döb.
26 Neljasp.	Treneus	Tuul,
27 Kede	Perent	ne;
28 Loupääv	Nukustin	ja

Kämnest Piddali; többisest. Luk. 17, 11.

29 Pühhap.	<i>P. p. s. a. S. P.</i>	7. selge
30 Esmasp.	Rebekka	† ☼ 8. 40. e. t.
31 Teisipääv	Penjamin	taew.

SEPTEMBER Sünigisecht Mibkli-Ku.

1	Restnâddal	Ekidius	Willnd,
2	Neljaspääw	Elisa	niis
3	Kebe	Keinart	fed
4	Loupääw	Moses	✱

Mammougast, Matt. 6, 24.

5	Vühhap.	15 P. p. 3. a. J. P.	ja
6	Esmasp.	Magnus) 2, 20. e. 2.
7	Teisipääw	Regina	wih
8	Restnâddal	Maria Sündm.	mas
9	Neljaspääw	Abigail	fed
10	Kebe	Eobald	St-
11	Loupääw	Pöbri Pääw	mad.

Maini-Liina-Surnust, Luk. 7, 11.

12	Vühhap.	16 P. p. 3. a. J. P.	Tuulne,
13	Esmasp.	Amatus	Wih
14	Teisip.	† Ellenbam.	5, 40. e. 2.
15	Restnâddal	Nikodemus	mas
16	Neljasp.	Siwemia	✱

Sel Ruul on 30 Päwa.

17 Kebe	Titus	faddo.
18 Loupääw	Berner	† Uddus

Wee: többifest. Luk. 14, 1.

19 Pühhap.	<i>17 P. p. 3. a. 3. P.</i>	sed
20 Esmaasp.	Tõns	Jlmad,
21 Teisipääw	<i>Mattensse P.</i>	kilmad
22 Restnäddal	Morits	☉ C 2, 5. e. 2.
23 Neljasp.	Dsea	Ödd.
24 Kebe	Kleomas	☼
25 Loupääw	Haralt	Selge

Suremast käsust. Matt. 22, 34.

26 Pühhap.	<i>18 P. p. 3. a. 3. P.</i>	taew,
27 Esmaasp.	Udolsw	kange
28 Teisipääw	Wentzel	☼ 5, 10 p. 2.
29 Restnäddal	<i>Migeli P. äw</i>	tulega.
30 Neljasp.	Heironimus	☾ ●

ORÐOBER.

Wina meil Roja Ru.

1 Rede	Volmer	Rop
2 Loupááw	Wolrad	✓ pud
Allwatud Innimesfest. Matt. 9, 1.		
3 Púhhap.	<i>19 P. 3. 3. P.</i>	fantid
4 Esmasp.	Prants	Ilmad.
5 Zeisipááw	Wibes	☾ 4. 50. p. 2.
6 Restnáddal	Amalia	Wahhel
7 Meljaspááw	Susanna	felge,
8 Rede	Kustaw	✓
9 Loupááw	Tomasia	^ ●
Pulma Rídest, Matt. 22, 1.		
10 Púhhap.	<i>20 P. 3. 3. P.</i>	wahhel
11 Esmasp.	Angelus	☼ tuul,
12 Zeisip.	Mai	wihma
13 Restnáddal	<i>Zeisip.</i>	☼ 9. 8. p. 1.
14 Meljasp.	Kalikstus	saoga.
15 Rede	Heddo	† Niis
16 Loupááw	Kallus	☼ fed

Sel Ruul on 31 Päwa.

Kuninga = Wehhe = Patah, Johann. 4, 47.

17 Pühhap.	<i>21 P.p. 3a. 3. P.</i>	uddus
18 Esmasp.	Lufas	fed
19 Teisipääw	Lutsius	Päwad,
20 Kestnädal	Wende in	wahhel
21 Neljasp.	Ursel	lunmes
22 Kebe	Sewerin	<i>Co, 9. e. L.</i>
23 Loupääw	Salome	saos

Kawwalast Sullasest Matt. 18, 23.

24 Pühhap.	<i>22 P.p. 3a. 3. P.</i>	wahs
25 Esmasp	Kristian	hel
26 Teisipääw	Umandus	wihmas
27 Kestnädal	Wilip	ga.
28 Neljasp.	Engelbrecht	 3, 4 e. L.
29 Kebe	Abfalom	Selge
30 Loupääw	Josawat	ja

Kohto = Rahhast, Matt. 22, 15.

31 Pühhap.	<i>23 P.p. 3a. 3. P.</i>	külm.
------------	--------------------------	-------

NOMMEN.

Talwe = Ku.

1 Esmasp.	<i>Pühabe P.</i>	Wihmas-
2 Teisipääw	<i>Hingede P.</i>	sed,
3 Kestnåddal	Kottlieb	✓
4 Neljaspääw	Ott	DI, e. L.
5 Kede	Råspen	tuuls
6 Loupääw	Paltser	sed,

Jairi Lüttrest, Matt. 9, 18.

7 Pühhap.	<i>4 P. p. 3. a. J. P.</i>	fan-
8 Esmasp.	Writs	tid
9 Teisipääw	Teodora	⋯ Gl-
10 Kestnåddal	<i>Martin Lutter</i>	mad.
11 Neljasp.	<i>Martin Püsk</i>	Lumme-
12 Kede	Urkadius	tuisk.
13 Loupääw	Predrik	⊙ 2, 10. p.

Hirmsst ärvalutamisse idbst, Matt. 24, 15.

14 Pühhap.	<i>5 P. p. 3. a. J. P.</i>	wahhel
15 Esmasp.	Atanasius	†
16 Teisipääw	Alwens	külm

Sel Kuul on 30 Päwa.

17	Keſknáddal	Jonas	wahheli
18	Neljaſp.	Eſra	∴ fulla.
19	Keſede	<i>Lilobed.</i>	<i>C 8, 23. p. L.</i>
20	Loupáaw	Amos	Kulz

Wimſeſt kohtuſt Matt. 25, 31.

21	Pühhap.	<i>26 P. p. 3. a. J. P.</i>	<i>Mar. Oho.</i>
22	Eſmaſp.	Sefilia	inad
23	Teiſipáaw	Klement	✓ Päwad,
24	Keſknáddal	Jofias	ſelge
25	Neljaſp.	<i>Kabbrina P.</i>	taewaga,
26	Keſede	Konrad	☀ 3, 27. e. L.
27	Loupáaw	Iſai	^ affawad

Kriſtuſſe Siſſe: ſditmiſſeſt, Matt. 21, 1.

28	Pühhap.	<i>1 Kr. Lull. P</i>	tulla,
29	Eſmaſp.	Swert	∴
30	Teiſipáaw	<i>Andreſe P.</i>	

DECEMBER.

Joulo = Ku.

1	Keſſnáddal	Irent	Külmad
2	Neljaſpáám	Randiduſ	Páwad,
3	Keđe	Parbo	↗ Lummeſ
4	Loupáám	Agaton	↘ 7. 45. e. 2.

Láhhel, eäre wimifſ Páwa. Luk. 21, 25.

5	Púhhap.	2 Kr. Lull. P.	ſaoga.
6	Esmaſp.	Niagolaſ	↗
7	Leiſpáám	Natalia	Selge
8	Keſſnáddal	Mar. Eowimme	taeto,
9	Neljaſpáám	Juhkun	↘
10	Keđe	Lúhhem P.	kúlma
11	Loupáám	Elſo	∴ Is

Joannes Wangi = tornis. Matt. 11, 2.

12	Wuyhap.	3 Kr. Lull. P.	☉ 5. 53. p. 2.
13	Esmaſp.	Lulſa	↗ inades
14	Leiſpáám	Nikolaſius	ga
15	Keſſnáddal	Johanna	☉ Sulla
16	Neljaſp.	Idia	ja

Sel Kruul on 31 Päeva.

17 Kebe	Albina	wahhei
18 Loupääw	Kristow	niisk.
Joannesse	Lanniustussest.	Joann. I, 19.
19 Pühhap.	<i>4 Kr. Tall. P.</i>	<i>C 4 13. e. l.</i>
20 Esmasp.	Ubram	⊗ Kilmad,
21 Teisipääw	<i>Toma P.</i>	felged
22 Restnädal	Deata	^ ⊕
23 Neljasp.	Udo	Pääwad
24 Kebe	Ewa	lõp=
25 Loupääw	<i>Sonlo</i>	petas
Sest	immetspannemisest.	Luk. 2, 33.
26 Pühhap.	<i>Leine Pühha</i>	⊗ 5, 40. e. l.
27 Esmasp.	<i>Kotmas Pühha</i>	<i>P. P. K. Tall. P.</i>
28 Teisipääw	<i>Süta, Laete P.</i>	wad
29 Restnädal	Noa	fedda
30 Neljasp.	Tawet	aasta.
31 Kebe	Silwester.	^ ⊗ ∴

350

Päwa ja Ku Warjutamisest.

Sel aastal on kaks Päwa : ja kaks Ku warjutamisest; agga need teik ei olle meie pool mitte nähtawad. Selle ühhe Ku Warjutamisest otsa, meie agga näme, kahz heksateistkümmenal Maio : ku Päwal öhto, kello pool ühheksast sadik, ühhe werendel kümme peäle.

Monned tähhändamisse: juttud.

I.

Ennemuiste olli ühhel maia, mehhel suur
loiu ste karr. Kül olli temmal hobbosid,
kül weiksid, kül lambaid, kül siggo, ja
keik sugou muud vuddo lojuksid, ja keikide
eest aqoi temma head hoost. El pudund
ei ühhel ainsal sömist, egga jomist. Igga
ga

ga karjal ollid isse karjassed, kes sui aego
 kasuma rohho ma peäl hobbosed ja weif-
 sed söötsid, ja lambad ja sead seina wisid
 kus parrajalt süa said; ei keeldud ka wet
 neil, sest jõe ja hallika ja kaewo jures an-
 ti iggaühhel jua sedda möda, kui tarwis
 oli. Salwe ülle peti neid hästi ülles,
 ei mitte palja põllo põhhoga, waid ka
 heina- ja wiljaga, sest maia mees teadis,
 et lojuksed hästi piddades ja toites, maia
 isse saab üllespetud. Menda olli keikipid-
 di selle lojukse karjaga hea luggu. Hobbo-
 sed ja häriad ollid rammus ja joudsid häst-
 ti kunda ja aastada ja muud tööd teha;
 lehmad andsid rohkeste pima, kust woid
 ja juusto sai tehtud. Lambad nidei ja
 nemmad andsid häid willo, ja sead ja
 puddolokussed saggisid korra parrast.

„Agga nende hulka tulli üks rebbane,
 Kõwwal ja pettiis. Kadedusse pärrast
 hakkas ta neid pilkama ja naerma, ja wi-
 maks neile kurja nou andma. „Eks teie
 „leia isse teidust ja mis teil tarwis läh-
 „hääb? ütles temma, — mis selle maia-
 „mehhe pilli järreitamine? mis tema kanna
 „kuiete? — eks teie woi omma kae peäl
 „ellada ja ennast toita, kima ee tööd per-
 „remehhele tete, ja temmale head kasso
 „sadata? — Oh teie rummalid! eks wil-
 „ja orras kassa muudugi teie heaks? eks
 „heimamaad halianda tete kassuks? mis
 „teie karia — ma peäl agaa läte, kariotse
 „piitsa ja loera haukumist kattes. Teil ep oile
 „kariatid, ep oile kaa jad eega juhhatajat,
 „eega üllemaat tarwis. Nenda praggas se
 Kõwwal pettiis rebbane, ja jurem karia hulk
 wot-

wottis temma kurja nou wasto. Sam-
 bad üksi agga ei uskunud tedda, ja jäid
 wanna wisi järret ellama. Agga tei-
 sed, kes ka wahhest sü parrast ollid hirmo
 sanud, läksid sest aiast lalale, hakkasid
 hulkuma ja teikist ennast lahti wõtma! mis
 tännini õmeti teadsid, ennese kohus olnud
 ollerwad. Nende kurri meel ihaldas mäsaja
 ello, ja et kül maia mees neid heaga nomis,
 ka monnel hirmo andis, süiski ei wotnud
 nemmad enam temma sanna fuulda,
 waid teggid kahjo ja melehaigust temmale
 ja teikidele seäl ümberkaudo. Nemmad
 jooksid wallale möda maad. Härjad
 aiasid äedo mahha ja pannid wilja nab-
 rad nahka; hobbosed wotfid woinust
 kääst, kargasid krawide ja aedade ülle,
 ja tallasid wiija ja heinamaad suturemaks
 ärrä; sead tungusid orraie ülles, ja pöör-
 lesid wiija kuhjade al. Ei hobbone, eg-

ga härg ašinud ennam ennast tõle kätte, waid panni agga wasto; ei lehm lastnud ennast lüpsa, ei siiga lauta kinni panna. Keik, mis piddi sündima, jäi teggemata, ja õige kirjo luggu olli nüüd selle karjaga.

Agga kas se wastopanneminne, se tõrkuminne, se wallalejooksminne ja larratseminne sel karjal heaks tuli? Ei tõest mitte. Tulli tuli kätte ja ei jäänud talwe ülle toidust, sest keik olli hukkatud ja riklutud, mis toiduseks tarwis läks. Omma kae peäl ellades, ilma hoidjatta ja karjatseta, tuli hunt ja murdis nõdremaid nende seast. Teised elksid met'ä ärra, ja ei leidnud ennam teed. Monned tappis nälg ja janno, monned jälle külmi ja paljo said muud surma. Ja, kui nem-

X

mad

mad kurjaste wastopannid ja tõrkusid,
 siis sadeti hädda pärrast ka sured foerad
 nende peäle, kes purrelessid ja hirmsaste
 neid kistsid, ja, kedda ial neist ülleanne-
 tumattest kiini sadi, neid hirmutati rân-
 gaste, sest et nemmad sedda wäart ollid.
 Wimaiks tullid siis need üllejämud kül jal-
 le taggast, agga mis naad muud eest leid-
 sid, kui libbedat waewalist ello. Suur
 olli se labso, mis nemmad ollid moias
 mehhele ja teistele einud; suur olli se häd-
 da, mis nüüd se läbbi nende ennaste kae-
 la peäle tulli, ja nemmad näggid selgeste
 et üksi, ilma wallitsusseta, ei ial sa for-
 da, egga süüni rahhoga ellada. Hea hulk
 neist olli jo otja sanud, must forand ik-
 ka weel sedda hirmsa ja kangeet nuhtlust
 tullewad, mis kangeka luse läbbi ten nud
 ollid, ja leik wunnjed näggid minnejt as-
 jast

jast ennesel pudo ollewad, sest toito olli
 hopis kassinamine anda, kui tannini, ja
 tõ läks ka raskemaks. Kõik wandusid
 nüüd sedda petrist reb'ast, kes wallega
 neid olli hukka saatnud, agga mis se nüüd
 eunam aitis? —

Tallopoiad ja keik wiimsed allmad ei
 olle küll mitte lo'u'ste sarnaned. Nem-
 mad on innimesed, kellel moistus ja taht-
 minne lo'ud on. Agga süski on ka neil
 saatj t, juh'aralad, wallitsejat tarwis.
 Üllemaid peab ollema, kes alla nattel vi-
 gust moistwad, neid hoitwad ja nende
 eest keikpiddi hoost kandwad. Ello pöls-
 wed on inimesuauued ma peäl, ja sedda
 möda, kui se põlli illem ebf allam on,
 sedda möda on ka igaaubha pöel vel wal-
 litust ja wimmetamist tarwis. Selle ma-
 peält

peältse ello sees ei se woi teistrowi olla.
 Sepärrast woih iis iggäuks sest jutust
 wopida, et se tõeste iika kohjuks tulleb,
 kui allam üllema wasto panneb, kui ta
 saannakuulmatta wannemarte käsud ja
 tahimist laidab ja teotab ja ilmaasjota
 wottab raskest painna, mis ta ommett
 tännini teinud ja mis wannast aiast tem-
 ma kohhus olnud. Ärge olgo rummal
 inimenne kohhe walmis u kuma, mis
 peitised hullujad künnelewad, kes agga
 meega rohwašt kuisawad ja wahhest
 nuhtluse alla saatwad; ärge salligo riha-
 jad rummalad mõted, mis ei sünni mõt-
 telda, ja mittokord hõpis moistusje was-
 to on, ja ärge tõtko üksti wale intud,
 mis läbbi rummala inimesje meel agga
 feggafeks lähheb. Was:opannemisest
 ja tõrkumisest tulleb iika õnneto luugu.

Wah-

Wahhest tulleb se läbbi nälg päätte, wah-
 best mu hädda, ja ikka on sest wihhastust,
 melegaigust ja kurwastust kül üllemattel,
 kül allamattel, tedda weel peälegi wis-
 maks raske nuhtlussega karristakse. En-
 nam katusse wäärt ja parrem se on, kui
 inimenne ka üllekohhut ärrakannab, kui
 et ta kurja tiggeda wastopannemissega
 wimist head kautab.

2.

Ühhe rikka mehhel olli üks wanna
 kinnu hone, kül wannal wiijil ehhitud,
 agga süski wääga kindel ja tuggew. Ka
 surusse polest ei olnud tedda la ta, ja leik-
 toid ja kambriid piddasid soia. Agga ei
 olnud niikerdud liistid, egga kullid
 nuupud, egga malitud ehk raiutud kuld,
 egga muud tühja uhkust kussagil nähha.
 Süski

Ei ta olli seestpidi puhhas ja illus ja kōl-
 bas ellomaiaks iggauhhel. Pāwa ja d
 aegus, kui pāife paistis ehk kui kange
 tuul ja torm puhhus, ikka sündis ellada.
 Pallawa pāwa-paistusse eest sai sumwel
 warjul miina ja kui talwe pakkane kül-
 mes olli, ei olnud selle hone sees sugau
 sest külmast tunda. Menda se hone olli
 seisnud jo mitto ja mitto aasta, ja ei
 olnud ei parrandamist egga toetamist tem-
 mal tarwis olnud. Ugga nüüd hakkas
 se maiamees, selle pārralt se hone olli,
 mōilema, et ta kül ommeti weel parram
 ja illusam woiks olla, ja ei sallind redda
 ennam sel wiisil. Unad ollid nüüd tem-
 ma melest wägga pissofessed, lattu wäg-
 g. kõrge ja raske, ukseid wägga kitsad ja
 ei mitte nigel paigal, ja mis ta muud
 tühja wägga leidis, sest et se ei olnu ue
 wiisil

wisi järrel. Ka need toolid, lauad, wo-
 did ja mis muud hõne sees tännini olli
 olnud, ei kõlband temmal enam; ühhe
 sannaga, ei sugau olnud enam temma
 mele pärrast. Sepärrast wottis temma
 kätte ja hakkas nüüd keif ueste ehhitama.
 Kõl ta kiskus kattukse, mis wägga kins-
 del weel olli, mahha, kõi ka monned
 mürid, mis wägga tuggewad ollid, kõi
 ta murdis mürid läbbi, ja teggi teised
 aknad ja ukseid, ja ehhitas ned uhked pö-
 randad ja läed, ahjud ja treppid. Hõne
 sisse pandi keifisugused ue wisi järrel teh-
 tud asjad ja riistetad ja ei jäänud ühtegi,
 kuida wannast olli olnud. Alga kas 'el
 rikkal mehhel sest olli kasso ehk suurem
 rõõm ja rahho? Ei koggoni. Keif om-
 ma warra ja rikkust olli temma selle tühja
 ehhitamisega ärraraislanud, ja sai se
 läb,

läbbi kehwa's waeseks mehheks. Peälegi ei
 ta saand rahhoga ellada selle ue hone tees.
 Puhho sündis siin, puhho seäl wigga,
 ja ikka olli uut parrandamist tarwis.
 Kattul'sest jooksis wiim läbbi ja rikkus
 keik ärra, mis paljo rahha olli maksnud.
 Kilm tuul puhhus aknade ja uksede wah-
 belt sisse, ahjud -aiasid sutsu sisse ja
 korskad ei tomband sutsu oiete ülles.
 Kilm tahtis ärrawötta neid, kes seäl el-
 lassid, ja pahha aur niiskest seinadest rik-
 kus terwisli ärra. Hädda olli seäl sees
 ellada, ja perremees lahhet'ses isse, et ta
 sedda tühia tööd olli kätte wötnud, ag-
 ga mis se lahhet'seminne nüüd ennam
 oitis? —

Eest juttust wõime öypida, et se ei
 hõlba mitte, kui meie head wannad seä-
 dus,

dusjed ja wisid laidame ja põlgame, mis
 läbbi ommeti tännini rahho ja rõmoga el-
 lastime. Sesamma waene luggu tulleb
 nende kätte, kes kurjaste need head ja õi-
 ged ellowisid mahhajatwad, mis nems-
 mad jo ommaist wannemist pärrisid, mõt-
 teldes, et kui nemmad omma rummala
 mele järrel wõtwad wanna õigusse ja se-
 ädusse wasto panna, ja teist wisi ellada,
 kui enne ellati, et siis parrem põlli neil
 peab ollema. Need rummalad petwad
 agga isse ennast, ja leidwad hädda ja õu-
 netust. Jägo seisma, mis wannast ai-
 ast taraaste muimeste heaks üllematte ja
 allamatte wahhel seätud ja ehhitud on! Ur-
 ra olle julge, sedda mahhalkistuma, mis rah-
 ho ma peäl üllespeab, sest ei sinna jowa par-
 remat asfemele sata. —

3.

üls seäff kaebas üksford wägga om-
 ma hädda. „Süremad kurjateggiat, üt-
 „les temma, ei olle siin ma peäl, kui pä-
 „sofe. Saab ta meid agga nähha, siis
 „on forralt ots meie peäl. Jonega
 „wöttab ta meid kinni ja nelab
 „meid ärra. Agga miß ma ka siin
 „ues lenda? Els ma woi eest ärrapög-
 „geneda, kuhho temma ei sa? —“
 Menda ta ütles, otßis kohhe warjopaika,
 ja lendas ühhe wanna lauta sisse. „Eg-
 „ga siin nisuggused mõrtsukad ommeti ei
 „olle,“ mõtles temma. Agga oh kuida
 pettis ta ennast! — Hopis sürem kartus
 tuli siin ta peäle. Ta näggi, et keik sei-
 nad, nurgad ja laggi õmbliko wõrkusid
 täis ollid, ja õmblikud isse agga wahtsüd,
 et tedda piddid kinnisama. Waewalt
 peäs

peasis ta nende kaeftia kaebas ueste omma
 hädä. „Alga eks ma olle halp ja rum-
 „mal?“ hüdis ta wäljatulles. „Moifa
 „toad ja kambrid ei kela mul ükski. Eks
 „ma lenda seina, ja ella seäl rahhoga,
 „kus ei pääskessed pessa, egga õmblikud
 „wõrgud ei tohi tehha.“ Nenda ta läks
 lendes seina. „Oh kui hea on mul siin
 „ellada, siin woin kartusseta lendada, ei
 „olle tarwis ei pääskesse, ei õmbliko eest
 „wärriseda.“ Wata, õhto tulleb kätte,
 suur hull künnlaid pannakse toade- ja kam-
 britte üsse põllema. „Kuida wilgub keik
 „mo süma ees! misfuggune suur walgus
 „leigib minno ümber! Otse kui päwa ai-
 „al saan keikipaiko lendada.“ Nenda fi-
 tis temma omma uut elloasset. Alga õh-
 fedda rummalat! omma sure rõmo sees ei
 pannud ta künla tuld mikski, lendas
 wäga

Wägga liigi, põlletas tiivad ärra, ja kuis
 kus otsekohhe tulle sisse. Nenda leidis
 ta siin surma, mis ta ni wägga kartis,
 wihjast rõmusest osse joobnud läks ta holeru-
 maks, ei arwand suggu kahjo ennam
 tulles ja sai älliste hirmsa libbeda otse
 kätte.

Sest juttust saab innimenne paljo
 head moista. Jagas ellopõlmes, ig-
 gas ellokohhas on inimessel omma hädda
 ja omma murre jäetud ja ei selle ürrikesse
 ello sees olle ükski sest üsna ilma. Ei
 seal jures olle muud nou anda, kui et tar-
 gaste, ja nenda kui moistlikul inimess-
 sel sünnib, iggaüks isse ennast hädda eest
 katusid hoida, tedda, kui ta peale tulleb,
 joudo möda wähhendada ja mitte tühja
 kaebamisese ja nurrisemisese läbbi tedda su-
 re.

romaks ei tõsta. — Iggaühhel on omma loorm, mis teine wahhest ei tunne ja temmä asemel loogoni ei jouaks kanda. Küllab seäff mõtles pääsoksesel ja õmbli- ful ei ühtegi waerra ollewad, agaa efs neil olle ka isse waenlased, kes neid jälle takka küsawad? —

Ka woib iggaüks sest juttust moista, et se ei kõlba, et inimenne omma pärris asset ja lohta, mis temmal seätud on, wallatumal kombel mahhajättab, ja jän- nese liina lähheb, mõtteldes, et teises paikas parrem luggu on. Seäsel on se algmisest lodud, et ta oues taewa al peab lendama. Siiski jättis sedda ello mahha, ja otsis karja lautas ja moisa toas parremat asset ja suremat rahho. Nigga kas leidis? — Woi ka! —

Luggu läks weel sandimaks. Nenda läh-
 heb innimesse luggu mitto ja mittokord
 pahhemaks, kui ta ärrakargab ja pelgus
 seisab. Oli tal kül ehk pärrispaigal ka
 pisfut hädda, siis ei olle temma sest ka
 wõbral kohhal ilma, ja wahhest lähheb
 se ni-ütlematta raskeks, et ei jowa sedda
 wimaks fanda ja enneaegne surm tedda,
 kui üht mahhajäetud, ärranelab. Kül
 nala ja külmi tapwad wahhest, kül antakse
 ka ilmaasi ja hirmo ja pan^ase liiga tööd
 peole, ja ei olle se e jures kohhiks õigust
 nõuda. Ei se õnnetus ep olleks juhtuud,
 kui olleks paigale jänud.

Wimaks tulleb siin lähhele pañna, et
 se innimesse kohhus on, allati walwata
 ja nurrēt l. nda, et fahjo, õnnetus ja
 enneaegne surm, temma eanese sü läbbi ei
 tul-

tulle. Zseärraniste siis, kui sa rõms
 pead ja head ja magusat maitset, siis
 ärra olle seäse sarnane, kes rõmustades
 lendas, ja ei pännud küünla nullokest
 tähhele. Ärra minne tühja rõms läbbi
 liigjulgeks, ja mõtle ikka, et kahjo ja
 hädda pea woib kätte tulla. Teises peus
 naer, teises nut. Täanna kuld, hom-
 me muld! Eks need olle ühbed tõsised
 fannad? — Sepärrast olle iogal aial
 nobbe tähhelepannema, mis kahjo woib
 sata, ja wahwas, sedda omma joudo
 möda ärrakeelma. Ärra olle moist-
 matta, waid moistlik, rõms kassi-
 naste ja targaste piddades, ja ärra
 surustelle, kui so kassi hästi käib, sest
 homme ehk on teine järg jo käes, ja hädda
 sulle, kui sa omma holetusse läbbi sedda
 saatsid! Olle siisli allati walmis, risti
 en-

ennese peäle wõtma, kui ta tulleb; Katsu
agga, et sa isse temma süüft lahti olled.

4.

Ühhe wanna ouna pu kõrges ladwas
perre oues, istus üksford üks räästas, ja
figutas ennast oksade peäl, kus illusad
died tedda rõmustasid ja õhto-
tuul tedda jahhutas. Wahhest ta hüppas
ühhe oksa peält teise peäle, pea
läks lehte warjo, siis jälle
kühho päike isojalt temma
peäle pais-tis, ja teggi sest
kõrgest ladwa kohhast suurt
luggu ja lättra.

Selle pu al kõndis üks kull. Temma
sai omma perrenaeise täiest
peust seäl omma toito, ja
need rohked oddra imwad,
mis ta seäl leidis, ollid
temmal hopis armsamad,
kui need ouna died, mis
kõrges illes

üllehel õitsesid. Temma armastas mad-
dalust, ja ei sallind tühja kõrgust, mis
temmale ei kõiband; ta olli rahhul, kui
ta ommade hullkas möda ouet kõndis, ja
ei nouduud pu ladwa, egga muud liig
kõrget asset.

Agga uhke surelinne räästas pilkas
ja naeris tedda seält üllehel. „Kes need
„tiwad ni kangeks sul teinud? Oh, sa
„rummal, sulled sul on, ja siiski sa ei sa
„kõrgesse lendada. Eks sul olle hääbi? —
„Ostego ilma tiwata sa ellad, möda maad
„jalg jallalt astudes, siblid tiwa ja mulla
„sees, ja aiad sitta-hunnikud laiale. Et
„lenda ommei ülles! eks sa willets siis
„nå minno rõmo, ja head põlwe siin pu
„ladwas istudes, fikudes, ja lauldes?“

„Et

„Et olle waid, wennike, „hüdis kuf,“
 „kes kõrges ellab, sel ka enneminne tulles
 „wahhest raste kähis kätte, kui sel, kes
 „maddalast ellab.“ Kuita ial sedda sai
 võlnud, tulli kuf ja wiis sedda uhket rääs-
 tast, kes ni wägga surustelles ja hoo-
 plis, seält ladwa otsast äkkiste ärra, ja
 kuf jäi omma paigal järrele.

Se tulles tühjust kiitlemisest ja surus-
 tellemisest, ja nenda saab kurri uhkus,
 kui ta teisi peälegi põlgab, pilkab ja nae-
 rab, wahhest kohhe omma palka kätte.
 Hoia ennast, sedda head, mis sinul on,
 ja teisel pudub, teise ette wiskamast ja
 hooplimast. Mõtle ikka, et kui sa ehk
 kuf surema au sees olled, süisli ka sel al-
 lamal jälle on omma ossa rõmo ja head
 jäetud, mis sinna ehk koggoni ei tunne.
 Kuf sai omma toidust perrenaese kääst, ja
 rääs!

räästas olli sest ilma. Räästa sarnat sed
 on isfeärraniste need hulkujad, kes wah-
 hest alwast süggust said suremaks tõstes-
 tud, ja niid teisi põlgwad, ja ommast
 ello põlwest suurt luggu teiwad. Räästa
 wisi nemmad lohbisewad kül paljo, agga
 ei tea isse ommast juttust arwo teha, et
 kül wahhest rummalaid püüdwad petta.
 Yanneb agga neid õiete täbbele, siis leiab
 mittoford, et ei loppikas taskus, ega
 leiwapollõpe torkis, ja mees isse agga
 hiph rrafas. Saab siis ka wahhest
 äkkiste otja.

Keige alwema rahwa sees tulusse
 wahhest kaebamissi j. murrisemissi et nem-
 mad wägga maddala ello põlwe sees pea-
 wad ellama, kus ei olle sedda kõrkust,
 egga sedda suurt jõudo ja rõmo, mis,
 nen

nende arwates, neil on kes surema au
 sees on. Ja kui nemmad ka ehk ei laes
 ba ja nurriše vutkoche, süski ommeti
 mõtlewad monned tedda wahhest ommas
 süddames, ja arwawad, et Jummal ot-
 se neile liga teinud. Agga se on üena
 tühi mõtte. Meie kül, selle jutto mõ-
 da, on targem. Temma ütleb: „kes
 „lõrges ellab, saab enneminne kahjo ja
 hädda näggema,“ ja temmal on mitto-
 ford vigus. Üks, kes sure au järke peäl
 istub, kellel pahjo joudo laes on, peab
 kahherõõra enam wastopannema, et
 sure jouo läbbi temma mitte liga mailma
 rõmo ei otfi, ja sega kül wahhest surema
 patto teeb, kül ka ihhule haigust ja wae-
 wa sadab. On ta üksford hakkanud
 kedduma, kül ta siis wahhetaks hea mele-
 ga alirema Gallopoiaga, kui sellel agga
 ter-

terwis läes. Määb ta enneaegse surma
 tullemad —, oh! ta ommaks leit auja riik,
 lüst ärra, kui ta weel woits omma ello
 pissut jatkada. Se waene, kes mad-
 dalus es ellab, ei tunnegi wahhest need
 haigused, pattud, willeksused, mis sel
 üllemal juhtuvad. Ning eks sel üllemal
 ka ikka olle surem wastus ükskord anda,
 kui allamal? — Sepärrast ärra nurrise
 ja kaeba, sö omma leiba, mis so usfaks
 seätud ja ussu kowwaste, et ka se rõõm,
 mis sul sest tulleb, et so ommaksed sind
 armastawad, mittokord neil pudub, kes
 sinnust üllemad on.

5.

Kaks wargad warrastasiid ükskord üht-
 lase ühhe hobbose, ja läksid temmaga
 omma teed. Ni pea, kui nemmad hea
 tükki maad ollid sõitnud, ja pakso meisa
 war-

warjo sanud, wotfid nemmad puhkada. Agga niüd tousis riid nende seas, kelle ommaks se hobbone pididi jama. Üks ütles: „minna tahhan sedda ennesele pidada.“ Teine hüdis: „mis sinnul temmaga tegaemisi? eks minnul olle ka „õsa temmasti?“ — „Pea suud,“ wastas teine ja löi kääb ruskikusse, „weel „tämma kui agga kaupa saan, müün ma „tedda ärra.“ — „Ei foggoni“, ütles teine, „eks se olle minno?“ — ja jonega hakkasid mehed teine teise karwo kinni, kiskusid ja pekfid teine teist urmselks ja verrisels. — Üks kolmas warras, kes kangelts metsa warjus sedda riido selgeste olli kuulnud ja näinud, tulli niüd tassa hiljofeste, ja wöttis äkkisre tedda warrastud hoost, astus selga, ja söwis kui tuul temmaga ärra. Menda ollid mol-

mo llemadwargad, kes riido läksid, müü-
temmast ilma. ja hõbbone kolmandama
päes. — See, kelle omma se hõbbone
olli, hakkas kõhhe omma takkaotsima,
ja õhneks leidis ta tedda pari päwa pär-
rast selle warga jures, kes tedda teiste
kaest olli ärrawõtnud. Et ta küll esiteks
ennast wabbandas ja ütles, tedda olnud
ollewad, süisli tal ei olnud ühhesuggust
kõnnet. Tedda widi lohtusse, ja seal ta
tunnistas keik üles. Need teised kaks
warga said ka kinniwõetud, iggaüks sai
tedda möda omma nuhtlust, kui ta tõ-
wäärt olli.

Kui kaks kuisja ja dāla innimest teine
teisege löbbrust tewad, süis ei olle sest söb-
brusfest ellades suurt luggu piddada.
Söbbrus innimeste wahhel on üks kallis
ja magus assi, ja kes ühhe ustawa
sö,

sõbbra leiab, selle põlli on rõõmsam, ja
 parrem, kui selle rikka ja sure mehhe põlli,
 kellel rahha ja joudo kü, agga sõbbro ei
 olle. Agga, kui se sõbbros kindel ja jä-
 daw peab ollema, siis peab temma õis-
 glaste wahhel sama ehitud, kes kurja ei
 falli ja head armastawad, kes mitte
 agga omma, waid ka teiste kasso peäle
 mõtlewad, ja keikipiddi helded, lahked ja
 järrelandiad on. Kurjad tiggedad innimes-
 sed leppiwad agga seänni ühte, kui nems-
 mad ühhes patto tewad. Kohhe pärrast
 sedda lähwad nemmad mittokord so rii-
 do, nenda kui siin need kaks warga.

Kes ühhe pattule süddames maad
 aännab, lähheb hõipaste ka keik mund
 kurja teggema. Warras hakkas essite
 agga wargusse patto noudma, agga efs
 sest

sest tulle pea mu kurri ello? Enne kui ta
 isse ehk arwab, on ta jo riakaks, tappele
 jaks ja mõrtsukaks sanud, nenda kui siin
 neist kahhest wargast loeme, kes teine teist
 urmsaks ja werriseks peksid.

Kui warras arwab, teie targaste sead-
 nud ja hoolt kaännud ollewad, et wargus
 ei pea toudma ja et se temma lätte peab
 jama, siis on wahhest teine pettis, kaw-
 walam tedda, õige liggi, kes sedda al-
 liste ärrawiib ja ei warras tohhi sanna
 lausta. Jo mitto jäi selwisil sest ilma,
 mis ta üllekohto ja pettusse läbbi olli enne-
 se pole kirjnud. Eks siis olle wargus ig-
 gapiddi üks sõgge ja meletu assi, häbbiks,
 teotusseks ja kahjaks iggaühhel? —
 ning wargusse pall, häbbi ja hirm, läib
 wise warga jäljede sees. Pea tulleb teie
 pä-

pä'va ette, ja siis on libbe nuhtlus
warga palk.

6.

Kerwade laulda.

Südda hüppab rõmüstades,
Talwe aeg on möda läind;
Lumine kartet sullatades,
Päike meile soia teind.

Metsad löwad pakkatama,
Kohho: ma jo haljandab;
Drras wõrsab, k. swatama
Kohket wilja ruttustab.

Utsad, luhhad, arrud, sood
Woido wõtwad kaskwada,
Talwe lumine wessi woud
Undsid uelle wägge ka.

Dpittk laulab, leofenne
 Lendab lauldes, kaggi lóbb
 Dimma wisi, páfokenne
 Poegedele pessa teeb.

Wiimsed lomab, pessa kaitstes,
 Pari miina ruttawad.
 Guise ello rdmo maitstes
 Karja lapsed diskawad.

Wannob, nored, mingem tóle
 Harrigem maod feiaest wáest;
 Siis ei tulle waeius peale,
 Siis saab leiba ommast káest!

7.
Pu = Kandja.

Uks suur herra, kes tee peäl olli, näggi
 kuida üks mee omma naiega puud kand-
 sid. Kui se mees olli hingand ning need
 puud jälle teha peäle wottis, siis ü les
 temma: oh Adam! oh Adam, sinno el-
 situs! siis küsis herra: miks teie siis Ada-
 ma ülle kaebate? Se mees kostus: olleks
 temma mitte sõnad test puust, mis ärra-
 keeldud olli, siis olleksime meie mitte pid-
 vand waewaga ja omma palle higge sees
 omma leiba söma. E ü es herra: kui
 teie olleksite Adama ja Ewa asemel ol-
 nud, kus olleksite teie nendasammori teis-
 nud. Pukandja kostus: kas meie? meie!
 meie ey olleksime mitte sedda teinud. Hea
 kü

Tüt, ütles Herra: saame näbha! Tulge
 minno liina, seäl peate ilmatõdta ella-
 ma, ikka lustilikud ollema, tõma ja jo-
 ma, igga korda kolm wagnaid laua peäle
 saama, ägga sedda wahhelist wagnat ei
 pea teie mitte katsuma. Kui teie sedda ei
 jätta mitte katsuma, siis ma aian teid
 jõe ärra. Siis nemmad mollemad langsid
 herra ette mahha, tännasid wägga ja üt-
 lesid: Jummal ho d'õ meid, et meie ses
 suggust armo peaksime põlama! Kui nem-
 mad ollid liina tulnud, siis said nem-
 mad kaks kord päwa süa, ja iggakord
 kolm wagn d' laua peäle pantud. Kah-
 he wagnatü sees oli libha ja leent, ja
 kolmas oli panega liina pantud, mis
 ükeli piddi katsuma. Oliit ja wiina sai
 ka rihkeste antud. Kui nemmad ollid
 tütti aega liinas olnud ja ennast läbbi
 sõ-

sõnu, siis naene liggatses teada, mis selle
 kolmandama waagna sees piddi ollema?
 Mees ütles nae e wasto: ärra katsu mit-
 te; tänna Jummalat se õnne eest, mis
 sees meie olleme; hoidkem ennast, et meie
 ihhaldamisse läbbi ei rikku omma ellas
 miit ja se läbbi keigest õnneft iima jäme.
 Naene kostis: egga ma tabha jo n id-
 dagid wotta; ma tabhan sedda kaant
 nattuise ülestõsta, ja waatada, mis seal
 sees peaks ollema; mis herra sest teab?
 Ükski ei nä sedda. Mees kartis ja tab-
 tis mitte lubbada. Uuga naene ütles:
 ärra karda ühtegit, polle wigga mitte!
 Siis ütles mees: minno polest tõsta ag-
 ga edda kaa t hi'ufeste, ja minna tab-
 han waatada. Nenda kui se naene sed-
 da kaant ütles tõstis, peasis labri üks
 hiir. Naene tohus nenda, et ta werris-
 ses,

ses, ja mees hakkas nutma. Kui herra
 seda kuuda sai, käskis temma nendele
 need wannad nartsud ja hilbud jälle an-
 da ja neid ärraaiada omima töö kallal, et
 nemmad agga piddid eespiddi isseennese
 peäl ja mitte Adama pärrast kaebama.

S p p e t u s.

Ohhadalminne ja himmo on patto hak-
 katus; sest hivanud saavad laiskusse
 läbbi woimust, ning nenda on laiskus
 kurrati pea paddi. Ärra kae a siis mit-
 te tei te ülle, waid so ommod pattusid
 himmud teewad sind wäseseks inimeseks.

